

Joep

Joep verloor zijn huis onder omstandigheden waarvan we in ons achterhoofd weten dat het ons allemaal kan overkomen, maar die je het liefst toch weer snel wegstopt als ze opkomen: Joeps vrouwtje overleed plotseling en Joep bleef als het ware alleen achter.

Rating: Not Rated Yet

[Ask a question about this product](#)

Description

Joep was in 2010, toen Voordewindhond ternauwernood bestond en hij nauwelijks meer dan een grote pup was aan een goed huis geholpen. Zijn fokker bevond zich namelijk in een vreemde situatie: de hond was wel besteld door liefhebbers, maar het afhalen werd iedere keer uitgesteld. En van uitstel kwam -uiteraard- afstel. Joep had een paar heerlijke jaren bij Hennie, tot die fatale avondwandeling waarbij Hennie getroffen werd door een hartaanval. Gelukkig wisten veel mensen dat Joep een Voordewindhond was en dat hij dus niet aan de zwerf zou raken. Dankzij het daadkrachtig optreden van Femia was Joep, samen met zijn onafscheidelijke knuffel, binnen de kortste keren keurig bij haar in opvang. Ook de fokker van Joep meldde zich en bood aan hem tijdelijk terug te nemen. Omdat dat nogal een fikse reis betekend had, besloten we in goed overleg dat Joep voorlopig bij Femia zou blijven.

We probeerden intussen voor Joep een huis te vinden dat zo goed mogelijk aansloot bij zijn oude huis en al na heel korte tijd kwamen wij een aardig, ouder echtpaar op het spoor, dat na een afghaanloos tijdperkje toch wel weer aan een nieuwe toe was. En zo ging Joep precies 16 dagen nadat zijn vrouwtje was overleden naar zijn nieuwe mensen, met in zijn bagage ook zijn knuffel.

Het inburgeringsproces verliep voorspoedig. Hij keek heel even de kat uit de boom, maar al na korte tijd ontdeed hij zienderogen. Een nieuw huis betekent altijd nieuwe regels en daar moest hij wel even aan wennen. Op een dag kwam de nieuwe vrouw ergens in huis een knuffel in de vorm van een pandabeertje tegen. Omdat Joep echt overduidelijk van knuffels houdt, dacht ze, kom, ik geef dat beertje ook aan Joep. De gave werd door Joep enthousiast in ontvangst genomen en mee naar zijn mand gesleept. Later die dag kwam de zoon des huizes thuis, die tegen zijn moeder zei 'ik vind dat wel gevaarlijk voor Joep, dat plastic neusje van het beertje kan hij er zo afbijten.' Moeder dacht daar even over na en besloot dat de zoon wel een punt had. Dus werd het pandabeertje aan Joep ontfutseld en op de trap gelegd, in afwachting van iemand die het beestje verder naar boven zou transporteren. Zover kwam het echter nooit. Joep had zich het ontfutselproces wel laten welgevallen, maar stond korte tijd daarna op uit zijn mand, rekte zich uit en liep doelbewust naar de trap om na een voorzichtige poging wat treden te bestijgen het pandabeertje terug te halen.

Nu slaapt Joep dus met twee knuffels: één uit zijn oude leven en één uit zijn nieuwe.

We denken dat Hennie gerust is. En voor Joep hebben we nog een boodschap: een beetje rustig, he, als je die griezel van een paar straten verder tegenkomt!

